Brev fra Sverige.

Stockholm, November 1885.

Sverige er bekjendt for sine lange Skoleferier. Den lange Sommerferie, som omfatter næsten tre Maaneder, indvirker paa alle Livets Forhold. Det er ikke alene Skoleverdenen, som hviler sig i »den grønne Vinter«, som vi kalder Sommer, men Embedsmænd, Konstnere, Forfattere, med et Ord alle undtagen Landmændene, synes ikke, de har nogensomhelst anden Forpligtelse i denne Tid end at nyde Naturen eller, som i Aar, ærgre sig over det ublide Vejr. Det er dog ikke for at indlade mig paa det hos os allerede ofte drøftede Spørgsmaal om de lange Feriers Nytte for Skoleungdommen, at jeg har villet forudskikke denne Bemærkning, men kun for at mine danske Læsere ikke skal undre sig altfor meget over, at jeg kommer til at hellige Foraarets Fremtoninger indenfor Skjønlitteraturen disse Linier. Sommermarkedet var flovt, og Høstens litterære Frugter modnes kun undtagelsesvis før Jul.

I Løbet af nogle Uger udkom i Foraaret ikke mindre end tre Originalromaner, og i vor lille Bogverden var det en ikke helt sædvanlig Fremtoning, saa meget mere som vi havde begyndt at tro, at de nyere Forfattere foragtede at skrive andet end smaa Stemningsstykker. Kun en af disse Bøger turde i højere Grad have Interesse for dette Tidsskrifts Læsere, nemlig »*Pengar*« *) af *Ernst Ahlgren.*

Ernst Ahlgren er et Pseudonym, og bagved Navnet skjuler der sig en Kvinde, Fru Benediktson. Hun er — hvad Forfatterskabet angaar — den yngste af vore Forfatterinder, men ved ovennævnte Arbejde har hun skaffet sig en fremragende Stilling i deres Kreds. Det var med en Række Smaafortællinger à la Kielland, under Titlen »Från Skåne«, at hun begyndte sin litterære Løbebane. Mange af dem fortjener al mulig Ros, men »Pengar" viser et stort Fremskridt og kan i de fleste Henseender siges at være et modent Arbejde.

»Pengar« er en ny Variation af det velkjendte Dukkehjemsthema, men en Variation, som bringer os til at indse, at Themaet, trods alle Diskussioner, Bearbejdelser og Om-

*) Overs. paa Dansk af Sofie Horten.